

7 Φεβρουαρίου, 1995

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΚΩΝΣΤΑ-
ΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στές]

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ "ΟΚΑΠΙ" ΛΤΔ,

Εφεσείουσα-αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων-καθ' ων η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1172)

Φόρος Εισοδήματος — Οι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι του 1961 - 1983 — Οι περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Νόμοι του 1978 1979 — Φορολογικά έτη 1981, 1982 και 1983 — Εξέταση λογιστικών βιβλίων — Ελλείψεις και παρατυπίες — Επιβολή φορολογίας πέραν των έξι χρόνων βάσει του Άρθρου 23(2) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων — Επικύρωση της απόφασης του Εφόρου τόσο πρωτόδικα όσο και από την Ολομέλεια. 5

Φόρος Εισοδήματος — Μέθοδος της αύξησης του ποσοστού μικτού κέρδους — Πότε εφαρμόζεται.

Το συνολικό ποσό φορολογίας που επιβλήθηκε στην εφεσείουσα εταιρεία για τα πιο πάνω φορολογικά έτη ανερχόταν σε ΛΚ19.505,56 πλέον οι επιβαρύνσεις τόκων σύμφωνα με τους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους του 1978-1979 και τους περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Νόμους του 1978-1979. 10

Οι λογαριασμοί που υπέβαλε η εφεσείουσα εταιρεία δεν έδειχναν φορολογητέο εισόδημα. Ο Διευθυντής διαφώνησε με το ποσοστό μικτού κέρδους γιατί το έκρινε ως πολύ χαμηλό σε σύγκριση με αυτό που είχαν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις και το αύξησε σε 40%. 15

Υπεβλήθη ένσταση και ακολούθησε εξέταση των λογιστικών βιβλίων τα οποία δεν ήταν ικανοποιητικά. Συγκεκριμένα το υπό- 20

5 λουπο του ταμείου δεν συμφωνούσε με τους λογαριασμούς, οι χρεώσεις των μισθών δεν συμφωνούσαν με τις καταστάσεις που υποβλήθηκαν, μερικές αγορές δεν ήταν καταχωρισμένες στο Λογαριασμό Αγορών, ο τρεχούμενος λογαριασμός του συζύγου μίας των μετόχων και συμβούλων της εταιρείας πιστώθηκε για διάφορες πληρωμές χωρίς να υπάρχει δικαιολογητικό και σε διάφορες περιόδους οι πληρωμές ήταν μεγαλύτερες από τις εισπράξεις.

10 Ο Διευθυντής ζήτησε εξηγήσεις αλλά η εφεσείουσα εταιρεία δεν μπορούσε να δώσει οποιαδήποτε δικαιολογητικά με αποτέλεσμα η ένστασή της να απορριφθεί.

Η εφεσείουσα καταχώρησε προσφυγή η οποία απορρίφθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση και αποφάνθηκε ότι:

- 15 1. Η φορολογία για το 1981 επιβλήθηκε μετά την παρέλευση της περιόδου των 6 χρόνων που επιτρέπει ο Νόμος. Η ενέργεια του Διευθυντή βάσει του Άρθρου 23(2) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων να παρατείνει το χρονικό όριο των 6 χρόνων ήταν εύλογα επιτρεπτή και πλήρως δικαιολογημένη ενόψει της συμπεριφοράς της αιτήτριας προς τις φορολογικές αρχές.
- 20 2. Η μέθοδος που χρησιμοποίησε ο Διευθυντής για αύξηση σε 40% του μικτού κέρδους με γνώμονα το μικτό κέρδος παρόμοιων επιχειρήσεων είναι αναγνωρισμένη και εφαρμόζεται.
- 25 Επίσης η μέθοδος αυτή είναι παραδεκτή γιατί βασίζεται στη λογική τωνπραγμάτων.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος της εφεσείουσας εταιρείας.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

30 *Ψαράς & Υιοί Κέντρα Αναψυχής Λτδ ν. Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 17.4.1991.*

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Στυλιανίδης, Δ.) που δόθηκε στις 30 Ιουνίου,

1990 (Προσφυγή Αρ. 135/89) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή των εφεσείοντων εναντίον της φορολογίας που τους επιβλήθηκε για τα φορολογικά έτη 1981, 1982 και 1983, το συνολικό ποσό της οποίας ανέρχεται σε £19.505,56.

A. Ευτυχίου, για τους εφεσείοντες-αιτητές. 5

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους εφεσίβλητους-καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης. 10

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η εφεσείουσα εταιρεία ασχολείται με είδη ζαχαροπλαστικής στη Λεμεσό. Ενίσταται στη φορολογία που της επιβλήθηκε με απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, ημερ.13.12.88, για τα φορολογικά έτη 1981, 1982 και 1983, στην οποία επισυνάπτονται και οι σχετικές ειδοποιησεις επιβολής φορολογίας, το συνολικό ποσό της οποίας ανέρχεται σε £19.505,56, πλέον οι επιβαρύνσεις τόκων, όπως προβλέπεται στους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 1983 και περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Νόμων του 1978-1979. 15
20

Τα γεγονότα της υπόθεσης αναφέρονται με λεπτομέρεια στην πρωτόδικη απόφαση του συναδέλφου μας, τώρα Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου, και δεν πρόκειται να τα επαναλάβουμε στην ίδια έκταση, γιατί κρίνουμε πως η έφεση είναι εντελώς αβάσιμη. Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας κλήθηκε να αγορεύσει στην υπό συζήτηση έφεση πάνω σε ένα μόνο ζήτημα που μας απασχόλησε, στο οποίο και θα αναφερθούμε αμέσως παρακάτω. Για σκοπούς συζήτησης της έφεσης, τα γεγονότα που ακολουθούν είναι αρκετά: Η αιτήτρια υπέβαλε λογαριασμούς, μέσω των λογιστών της, που δεν έδειχναν φορολογητέο εισόδημα. Ο Διευθυντής διαφώνησε με το προτεινόμενο σ' αυτούς ποσοστό μικτού κέρδους επί των πωλήσεων, γιατί το έκρινε ως πολύ χαμηλό, σε σύγκριση με αυτό που είχαν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις. Γι' αυτό και το αύξησε σε 40%. 25
30

Στις 10.5.88 οι λογιστές της εταιρείας υπέβαλαν ένσταση στην απόφαση του Διευθυντή, ο οποίος, για να την εξετάσει, ζήτησε τα λογιστικά βιβλία της αιτήτριας, τις αποδείξεις εισπρά- 35

ξων και πληρωμών και όλα τα δικαιολογητικά, βάσει των οποίων είχαν γίνει οι λογιστικές καταχωρίσεις.

5 Η αιτήτρια έδωσε μόνο το Βιβλίο Ταμείου και Γενικό Καθολικό και δικαιολόγησε την παράλειψή της για τα υπόλοιπα λέγοντας πως δεν υπήρχαν οποιαδήποτε άλλα αποδεικτικά στοιχεία γιατί όλα τα βιβλία της είχαν καταστραφεί ή χαθεί κατά τη μετακόμιση της επιχείρησης σε άλλα υποστατικά. Τα βιβλία που παρουσίασαν στον Διευθυντή αναμφισβήτητα δεν ήσαν ικανοποιητικά, όπως ο ίδιος υπέδειξε, δίνοντας πλήρεις λεπτομέρειες στους λογιστές της εταιρείας. Συνοπτικά, το υπόλοιπο του ταμείου στο τέλος των 10 ετών 1981 και 1983 δε συμφωνούσε με τα ποσά που φαινότουσαν στους εξελεγμένους λογαριασμούς, οι χρεώσεις για μισθούς δεν συμφωνούσαν με τις καταστάσεις που υποβλήθηκαν για σκοπούς φορολογίας των υπαλλήλων, ποσό για αγορές προϊόντων αξίας 15 £5,140, περασμένες στο ταμείο για το 1982, δεν ήσαν καταχωρισμένες στο Λογαριασμό Αγορών και Γενικό Καθολικό. Ο τρεχούμενος λογαριασμός του συζύγου μιας των μετόχων και συμβούλων της αιτήτριας εταιρείας ήταν πιστωμένος στις 31.12.91 με 20 £10,509.41, για διάφορες πληρωμές που έκαμε, χωρίς να υπάρχει οποιοδήποτε δικαιολογητικό. Από σύγκριση των εισπράξεων και πληρωμών σε διάφορες περιόδους διαπιστώθηκε πως οι πληρωμές ήσαν μεγαλύτερες από τις εισπράξεις και τα διαθέσιμα μετρητά.

Όταν υποδείχτηκαν οι πιο πάνω ελλείψεις και παρατυπίες στους λογιστές της αιτήτριας, η απάντησή τους ήταν πως οι πελάτες τους δεν ήσαν συνεργάσιμοι και γι' αυτό είχαν τερατίσει τις υπηρεσίες τους προς αυτούς. Έγιναν αλληπάλληλες συναντήσεις με τους συμβούλους της εταιρείας, που δεν έφεραν αποτέλεσμα, γιατί η αιτήτρια δεν μπορούσε να δώσει οποιαδήποτε δικαιολογητικά για τα στοιχεία που ζήτησε ο Διευθυντής, ο οποίος, με βάση το άρθρο 25 του Νόμου, απέρριψε την ένσταση και κοινοποίησε την απόλυτα αιτιολογημένη επίδικη απόφαση στην αιτήτρια.

35 Ο δικηγόρος της εφεσείουσας επανέλαβε ενώπιόν μας την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε στην πρωτόδικη διαδικασία. Δέχεται πως η αιτήτρια είναι υπεύθυνη για τις παρατυπίες και ελλείψεις, που αναφέρονται παραπάνω, αναφορικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που θάπρεπε να εφοδιάσει το Διευθυντή για να δικαιολογήσει τους λογαριασμούς που υπέβαλε. Εισηγήθηκε όμως πως η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί γιατί είναι αυθαίρετη, εφόσον βασίζεται σε αόριστες και αβάσιμες υποθέσεις, στις οποίες 40 προέβη ο Διευθυντής.

Έχουμε ήδη πει πως δεν συμφωνούμε με τις εισηγήσεις του δικηγόρου της εφεσείουσας, τις οποίες θεωρούμε εντελώς ατεκμη-
 ριώτες. Θα ασχοληθούμε μόνο με δύο σημεία, για να εκφράσουμε
 και τη δική μας άποψη, που είναι σύμφωνη με αυτή του συνάδελ-
 φου μας, που δίκασε πρωτόδικα την υπόθεση. Είναι παραδεκτό 5
 γεγονός πως η φορολογία για το 1981 επιβλήθηκε στις 14.4.88,
 μετά την παρέλευση δηλαδή της περιόδου των 6 χρόνων που επι-
 τρέπει ο Νόμος. Ο Διευθυντής όμως ενήργησε βάσει του εδαφίου
 2 του άρθρου 23, των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων,
 στο οποίο προβλέπεται πως, όταν υπάρχει δόλος ή εσκεμμένη 10
 παράλειψη του φορολογουμένου, το χρονικό όριο των 6 ετών
 παρατείνεται σε 12. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, με βάση τα γεγο-
 νότα της υπόθεσης, βρήκε πως η απόφαση του Διευθυντή να εφαρ-
 μόσει αυτή τη διάταξη ήταν εύλογα επιτρεπτή. Συμφωνούμε και
 εμείς. Η συμπεριφορά της αιτήτριας εταιρείας προς τις φορολο- 15
 γικές αρχές δικαιολογεί πλήρως την απόφαση του Διευθυντή.

Το άλλο ζήτημα που μας απασχόλησε, το μοναδικό για το
 οποίο ζητήσαμε και την άποψη του δικηγόρου της Δημοκρατίας,
 είναι η μέθοδος που χρησιμοποίησε ο Διευθυντής ως τη βολικότε-
 ρη για να επιβάλει στην αιτήτρια τις φορολογικές της υποχρεώ- 20
 σεις, την αύξηση δηλαδή σε 40% του μικτού της κέρδους, με γνώ-
 μονα το μικτό κέρδος παρομοίων επιχειρήσεων. Η μέθοδος αυτή
 φαίνεται να είναι αναγνωρισμένη, και εφαρμόζεται. Έχει μάλιστα
 αναφερθεί και σε προηγούμενες αποφάσεις του Δικαστηρίου,
 όπως *Νίκος Ψαράς & Υιοί Κέντρα Αναψυχής Ατδ. ν. Δημοκρα- 25*
τίας, Προσφυγή 379/89 17.4.91.

Έχουμε και εμείς την άποψη πως, κάτω από αυτές τις περιστά-
 σεις, η μέθοδος είναι παραδεκτή γιατί βασίζεται στη λογική των
 πραγμάτων. Επιχειρήσεις με παρόμοιο κύκλο εργασιών, που
 έχουν τα ίδια κόστη εργατικών και υλικών για την παραγωγή του 30
 προϊόντος τους, είναι λογικό να αναμένουν το ίδιο περίπου μικτό
 κέρδος.

Εύλογα επιτρεπτή ήταν και η απόφαση του Διευθυντή, εφόσον
 δεν υποβλήθηκαν αληθείς και εξελεγμένοι λογαριασμοί, να απορ-
 ρίψει και τις εκπτώσεις που διεκδικούσε η αιτήτρια. 35

Η έφεση απορρίπτεται, με έξοδα εις βάρος της αιτήτριας που
 θα υπολογίσει ο Πρωτοκολλητής.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.